

Selv om jeg kan have stor sympati og forståelse for det synspunkt, så mener jeg ikke, at det er så indlysende rigtigt eller enkelt. Ønsket om at uddanne ledige, herunder nydanskere, som er i Danmark, har naturligvis CD's fulde støtte. Og som hr. Henrik Svane fra Det Radikale Venstre var inde på, så skal det her ikke opfattes som en nem løsning for at omgå det, at man satser på at efteruddanne sine medarbejdere og at tage folk ind i lærlingeforbånd osv.

Men det er en illusion at foregive, at uddannelse kan løse virksomhedernes akutte behov for højt kvalificeret arbejdskraft. Det er ikke noget, man skaffer her og nu ved at sende folk på kurser eller for den sags skyld tage lærlinge ind eller sende dem i andre uddannelsesforløb. Det er lange uddannelser, vi taler om, eller folk med en praktisk erfaring, der kan svare til en lang videregående uddannelse. Under alle omstændigheder vil det langtfra dække virksomhedernes behov.

Jeg har også noteret mig, at selv om kommunerne har ansvaret for integrationsindsatsen og derfor en stor interesse i at finde beskæftigelse til nydanskere, så er det værd at bemærke, at Kommunernes Landsforenings formand, Anker Boye, som jo i parentes bemærket er socialdemokrat, mener, at fuld integration af nydanskere på arbejdsmarkedet ikke alene kan afhjælpe fremtidens behov for arbejdskraft. Og det er Kommunernes Landsforening og erhvervslivets organisationer jo ikke alene om at mene. Som jeg har nævnt tidligere, er det også noget, som Arbejdsmarkedsstyrelsen påpeger.

Derfor synes jeg ikke, at integration af ledige nydanskere på arbejdsmarkedet og indførelse af en greencardordning er hinandens modsætninger, eller at det ene nødvendigvis skal komme før det andet. De to ting har i den nuværende arbejdsmarkedssituation slet ikke noget med hinanden at gøre.

Det er naturligvis også sympatisk, at man ikke ønsker at dræne udviklingslandene for deres mest kvalificerede arbejdskraft, men de højtuddannede i Indien står, som jeg nævnte tidligere i debatten, ikke og vælger mellem Indien og Danmark; deres reelle valg er mellem Indien og Frankrig, Tyskland, USA, Italien og Danmark, og da er det spørgsmålet, hvordan vi vil stå i den konkurrence fremover.

Samtidig viser det sig jo også, at det, man kalder en dræningseffekt, ikke er så drænende for udviklingslandene alligevel. Tværtimod fungerer indiske IT-specialister i USA faktisk

som lobbyister for deres hjemland og formår at kanalisere store dele af de amerikanske softwareinvesteringer tilbage til Indien, samtidig med at hjemvendte IT-specialister investerer en stor del af deres fortjeneste dér.

I Tyskland har den rød-grønne regering jo netop indgået en aftale med tysk erhvervsliv om en lempelse af reglerne for arbejds- og opholdstilladelse for højtuddannede IT-folk, som skal gælde allerede fra august i år. Her var måske noget, som regeringen og SF og Enhedslisten kunne lade sig inspirere af. Det bekræfter netop, at hvis vi i Danmark ikke gør noget, så er det lande som USA, Tyskland, Italien og andre store lande, der løber med de højtuddannede indiske IT-specialister – hvis det nu er dem, vi fokuserer på, for der er også mange andre.

Jeg mener heller ikke, man behøver være bange for, at vi bliver oversvømmet af arbejdskraft; det er jo lidt den gamle diskussion om udvidelse af EU med de sydeuropæiske lande om igen. Selv om der inden for EU er fri bevægelighed for arbejdskraft, er vi jo ikke blevet oversvømmet med f.eks. græsk og italiensk arbejdskraft, og det ser jeg heller ingen grund til vil ske, når der er tale om at lempe reglerne for højtuddannet udenlandsk arbejdskraft. Det er trods alt ikke helt ubetydelige krav, man skal opfylde ifølge vores beslutningsforslag.

Og det skal så også være mit svar til indenrigsministeren, som jo desværre på et meget afgørende punkt ikke på nuværende tidspunkt kan bakke CD's forslag op, nemlig at Arbejdsmarkedsråd og fagforeninger ikke skal høres i hver enkelt ansøgning om arbejds- og opholdstilladelse. Det er for virksomheden et væsentligt usikkerhedsmoment, og det gør det yderligere kompliceret at tiltrække udenlandsk arbejdskraft. Og jeg tror, at erhvervslivet har ret, når man siger, at hvis man kunne få de højtuddannede medarbejdere, som man har brug for, i Danmark, så ville man ikke gøre sig alle de anstrengelser for at tiltrække udenlandsk arbejdskraft.

Men i betragtning af, at det faktisk er noget, som indenrigsministeren kan afprøve gennem en ændring i bekendtgørelsesform, som ikke kræver lovændring, så var der jo i den nuværende situation for mig at se ingen tvivl om, at det skulle prøves af, og så kunne man sige, at hvis situationen ændrer sig, så kan ministeren jo også tage en ændring af bekendtgørelsen op til overvejelse.